

DUKA (4) *sb m*

duka (3), **duk** (1); duka *BielSpr, StryjKron, KlonWor*; duk *BielKron*.

-k- (3), -c- (1).

sg *N* duka (2). \diamond *G* duka (1). \diamond *I* duką (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Książę, władca miasta (4) : [*burmistrz*] Radby miał Wenecyą z miasteczka/ Lecż Duká/ Chce by mu rolą orał: nie ledá to sztuka. *KlonWor* 15.

W połączeniu z nazwą miejscową lub przymiotnikiem od nazwy miejscowej (3): przyczyna jego śmierci była z fráfunku/ gdy wlyłzał żonę swego synowcá Duka de Pálliano/ z miary swey wyftępić/ á wtyd małżeńki ftraćić. *BielKron* 238v; záfie Málátéftá s Papieżem s Cálábri/ tákież Weneći z Duką Ferárskim/ y z Máximilianem [*zaczęli prowadzić walki wewnętrzne*] *BielSpr* 57; w Grenningu Mieście Friflanckim Hetman Hiłpánki Duca de Alba záłożył twierdzą mocną *StryjKron* 26.

HJ